

het Donorgesprek

het Donorgesprek

‘Een orgaandonor leeft nog wanneer hij op de operatietafel ligt’

Na de publicatie van het verhaal van Wieteke, kreeg het Donorgesprek veel reacties binnen. Deze kwamen af van een groep mensen die tegen orgaandonatie is. Zij zijn ervan overtuigd dat de orgaandonor nog niet overleden is wanneer het orgaan uit het lichaam wordt gehaald.

‘We moeten de natuur haar gang laten gaan’

Een van de eerste reacties kwam van Tine Bouman: “Ik vond het altijd een heel mooi idee dat een ander mijn organen kon hebben als ik ben overleden. Ik had er dan toch niets meer aan en ik kon er iemand mee helpen.” Maar Tine had ook een stemmetje in zich, wat zich afvroeg of dat wel klopt. “Het stemmetje kwam voort uit angst voor het onbekende, maar ik vroeg mij ook af of het wel goed is voor ons mensen om de organen af te staan of deze te ontvangen van iemand anders. Want zijn we wel alleen een lichaam met organen of hebben we ook een ziel?”, aldus Tine. In maart besloot ze naar een voorlichtingsavond over orgaandonatie te gaan. Daar kwamen twee sprekers: dhr. Fred Weel, coördinator orgaandonatie en dhr. Gert Toes, geestelijk verzorger. Ze had het idee dat alleen de voordelen van orgaandonatie werden besproken en miste de neutraliteit van een andere spreker. Volgens de Nederlandse Transplantatie Stichting is de orgaandonor hersendood op het moment dat de organen uit het lichaam gehaald worden en is er dan alleen nog sprake van een stoffelijk overschot.

Tine Bouman – foto afkomstig van haarzelf

Dhr. Weel vertelde op de voorlichtingsavond aan Tine dat het moeilijk te bepalen is wanneer dat punt van hersendood is bereikt. “En dat bevestigde mijn twijfels. Want is een hersendood verklaarde persoon wel werkelijk dood?” Door aan orgaandonatie te doen, verstoren we volgens Tine het natuurlijk stervensproces. “We zouden de natuur haar gang moeten laten gaan en het iemand gunnen om zijn eigen tijd te nemen om te overlijden. Dat is gigantisch belangrijk voor de ziel en voor de nabestaanden.”

Een jarenlang onderzoek

Tine kwam via internet Ger Lodewick tegen. Ger Lodewick deed jarenlang onderzoek naar orgaandonatie en schreef er zelfs een boek over, genaamd: *Wat je over orgaandonatie zou moeten weten*. Ook hij reageerde op het verhaal van Wieteke en stuurde een samenvatting op van zijn onderzoek. “Het heeft mij ongeveer achttien jaar tijd gekost om te achterhalen wat voor ons bewust wordt achtergehouden. Mijn informatie heb ik van meer dan 30 binnen- en buitenlandse specialisten. Het komt erop neer dat wij niet mogen weten dat een orgaandonor die op de operatietafel ligt in leven is.” Ger Lodewick beroept zich op zo’n twintig feiten waaruit, volgens hem, blijkt dat een hersendood verklaarde persoon in leven is. De patiënt zou zuurstof toegediend krijgen, wat een fundamentele handeling is voor het leven. “Zonder zuurstof is geen menselijk leven mogelijk en treedt de dood in. De organen zouden dan heel snel beschadigd raken en onbruikbaar zijn voor transplantatie”, aldus Ger. De wisselwerking binnen het lichaam, zoals stofwisseling, zuurstofopname en hormonale afscheidingen, zouden nog intact zijn. “In een stoffelijk overschot is dit niet mogelijk, dan is er geen enkele wisselwerking tussen welke interne systemen dan ook.” Ook zou een hersendood verklaarde patiënt medicijnen toegediend krijgen en hierop reageren. Daarnaast zouden wonden op het lichaam van de hersendood verklaarde patiënt kunnen genezen. “Dit is bij een stoffelijk overschot onmogelijk. Het genezen van wonden is een vermogen van levende systemen”, vertelt Ger. Het lichaam van de patiënt is, volgens Ger, in staat om hoge koorts te ontwikkelen: “In een stoffelijk overschot ontbreekt dit vermogen. Door koorts veroorzakende bacteriën kunnen een lijk onmogelijk aanzetten om zijn zelfhelende kracht te gaan benutten. Dat vermogen heeft alleen een levend systeem.” Dit zijn slechts vijf van de twintig feiten waarop Ger Lodewick een beroep doet.

Ger Lodewick – foto afkomstig van hemzelf

Maar wat gebeurt er dan precies wanneer iemand hersendood verklaard is? Is dit dan hetzelfde als wanneer iemand in coma ligt? “Nee”, vertelt Ger “Hersendood is iets anders dan coma. Een comapatiënt ademt zelfstandig en heeft doorgaans een andere hersenbeschadiging dan een hersendode. Een hersendode heeft ook ondersteuning van een apparaat nodig om te kunnen ademen.” Volgens Ger gebeurt er op fysiek gebied hetzelfde als in een normaal lichaam, alleen is de bloedsomloop in de hersenen ernstig verstoord. “Maar qua bewustzijn weten we niet precies wat er gebeurt, omdat je dat niet kan meten aan de hand van lichamelijke reacties. Er zijn verklaringen van teruggekeerde hersendoden die vertelden dat ze alles hebben gehoord wat de dokters zeiden, maar dat hun lichaam niet wilde reageren op de toegediende prikkels.”

Een klacht tegen de donorcampagne

Ook Annet Wood staat als nee geregistreerd in het Donorregister. Ook zij zegt dat de term hersendood niet bestaat en een orgaandonor nog in leven zou zijn wanneer de organen eruit worden gehaald. Annet Wood diende een klacht in bij de Stichting Reclame Code tegen de donorcampagne van de overheid: “Op de website van de donorcampagne wordt het doodverklaren van een hersendode gelijkgesteld aan werkelijk overlijden. Dat is niet hetzelfde en dus wordt er op de website een andere waarheid weerspiegeld dan de feitelijke waarheid.” In haar klacht benoemt Annet Wood dezelfde feiten die Ger Lodewick benoemt. Ook heeft zij uitspraken van zo’n negen artsen en verpleegkundigen waaruit blijkt dat orgaandonoren nog in leven zijn wanneer de organen uit het lichaam worden gehaald. In een interview vertelt Dr. Erwin Kompanje, Nederlands arts en gepromoveerd op het onderwerp hersendood, dat patiënten die hersendood zijn verklaard naar zijn mening niet volledig zijn overleden. Volgens de arts verkeren deze patiënten in een onomkeerbare stervensfase. Annet: “Ik vind dat een heel bijzonder antwoord voor een arts: niet volledig overleden en verkeren in een onomkeerbare stervensfase. De dood is nog niet ingetreden en toch wordt de orgaandonor op basis van de diagnose hersendood doodverklaard.” Dr. Pim van Lommel, cardioloog, schreef het voorwoord in het boek van Ger Lodewick en zei daarin het volgende: “Bij patiënten met de diagnose hersendood is de functie van de hersenen onherstelbaar beschadigd, maar 97% van het lichaam levend en wordt met

uitgebreide medicatie en zuurstof in leven gehouden, omdat men levende en goed functionerende organen nodig heeft voor een transplantatie.” Annet Wood beroept zich op nog een andere uitspraak in het boek van Ger Lodewick. Deze komt van dr. David J. Hill, anesthesist in Addenbrooke’s Hospital in Cambridge, Groot-Brittannië: “Levende organen kunnen alleen uit levende lichamen worden gehaald. Hart, longen, lever, nieren en pancreas moeten worden uitgenomen, terwijl de levensondersteunende maatregelen volop doorgaan en de kenmerken van leven volop aanwezig zijn.” Tine Bouman, Ger Lodewick en Annet Wood waren niet de enigen die reageerden op het verhaal van Wieteke. In totaal reageerden er zeven mensen met dezelfde argumenten rondom de kwestie hersendood. Allen staan als nee geregistreerd in het Donorregister. Zij willen dat de overheid en de Nederlandse Transplantatie Stichting stoppen met het verbergen van de waarheid over orgaandonatie. Ze vinden dat mensen het zelf moeten weten of zij orgaandonor willen zijn, maar dat iedereen het verdient om te weten wat er werkelijk gebeurt wanneer de orgaandonor op de operatietafel ligt.

Gepubliceerd door Merel Driessen

Student journalistiek.